

## EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 2 martie 2015

### **Domnul Leonardo Badea:**

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarația mea politică se intitulează „Onoare și demnitate sau drepturile militarilor români în actuala conjunctură internațională”.

Stimați colegi,

Cicero spunea: „Dintre toate satisfacțiile omenești, nimic nu este mai onorabil și mai important decât să meriți cu adevărat recunoștință din partea patriei.”

Ideea acestei declarații a venit în urma unor discuții cu cadre militare în rezervă, dar mai ales cu membri de familie ai acestora, care mi-au sesizat mai multe probleme legate de modul de calcul și de plată sau, mai exact, de neplată a unor drepturi bănești.

Așezată în acea parte a Europei numită și „străinătate apropiată” de către Federația Rusă și pe care Federația Rusă o consideră drept sferă de interese exclusive, România a devenit flancul de est al Uniunii Europene și al NATO, ea fiind acum, în fapt, potrivit opiniei unor analiști militari, granița de facto cu Rusia, după anexarea Crimeei de către aceasta.

Pentru a-și consolida apărarea în contextul amenințărilor reprezentate de conflictul din Ucraina și de acțiunile agresive ale Rusiei, România va trebui să deruleze un complex de măsuri pe mai multe planuri. Pentru structurile militare, aceasta înseamnă programe de modernizare a forțelor sale armate, intensificarea activităților de instruire și aplicații, dar și cointeresarea și fidelizarea militarilor de carieră ai țării, indiferent că vorbim de instituții din domeniul apărării, ordinii și siguranței naționale, de militari activi sau în rezervă.

Cele mai sus evocate impun conducerilor structurilor militare, dar și ale țării, inclusiv ale Parlamentului României, să vegheze la două aspecte fundamentale: la formarea ofițerului în spiritul și pentru sentimentul onoarei și demnității militare, precum și la apărarea demnității și onoarei acestuia.

Printre calitățile militarilor, sentimentul onoarei ocupă incontestabil primul loc. Pentru noi, civilii, onoarea este cea care stă la baza statutului de militar, ceea ce înseamnă disciplină, legalitate, civism, disponibilitate, austeritate, curaj, solidaritate. Este cunoscut faptul că militarii suportă, prin angajament și jurământ față de stat, o serie de privațiuni, printre care interdicția de asociere în sindicate, de a declara sau de a participa la grevă, de a deține societăți comerciale sau de a participa la administrarea acestora, de a face parte din formațiuni politice sau de a candida.

Aceste interdicții și privațiuni au existat dintotdeauna pentru militari, însă, de-a lungul timpului, pentru compensarea acestora, în România, la fel ca și în celelalte state ale lumii, a fost dată o legislație de tip compensatoriu, concretizată în două legi aplicabile structurilor militare: o lege specifică de salarizare și o lege specifică de pensionare.

Acest echilibru legislativ a existat până la data de 1.01.2011, când Guvernul Boc a abrogat legile specifice de salarizare și de pensionare menite a compensa aceste privațiuni și a aprobat Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii. Prin această legislație, militarii activi și cei în rezervă sunt tratați identic cu civilii, însă militarii consideră că acest fapt este discriminatoriu, cât timp lor le sunt menținute limitările și interdicțiile de drepturi.

Iată, stimați colegi, câteva dintre problemele despre care am fost informat că preocupă cadrele militare, aspecte cunoscute sau necunoscute, luate în atenție sau voit ignorate, dar care sunt circumscrise apărării onoarei și demnității militare, trăsături care nu țin numai de profilul individului, ci și de atitudinea statului față de această categorie socioprofesională.

Ce ar trebui făcut în direcția remedierii celor expuse mai sus?

În primul rând, revenirea la o legislație de tip compensatoriu cu privire la salarizarea cadrelor militare, care să acopere interdicțiile și privațiunile impuse de cariera militară. Este cunoscut faptul că în armată cadrele militare au avut drepturi de rentă, pensie de serviciu, încă de pe vremea domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

În al doilea rând, urgentarea dezbaterii Legii pensiilor militare.

Și, în al treilea rând, plata drepturilor stabilite prin lege pentru gradele militare și renunțarea la emiterea de acte normative de amânare repetată a acestora.

Toate acestea însă trebuie realizate în strânsă legătură cu constrângerile bugetare, urmărindu-se alinierea la prevederile europene, o preocupare constantă a actualului Guvern.

Vă mulțumesc.